

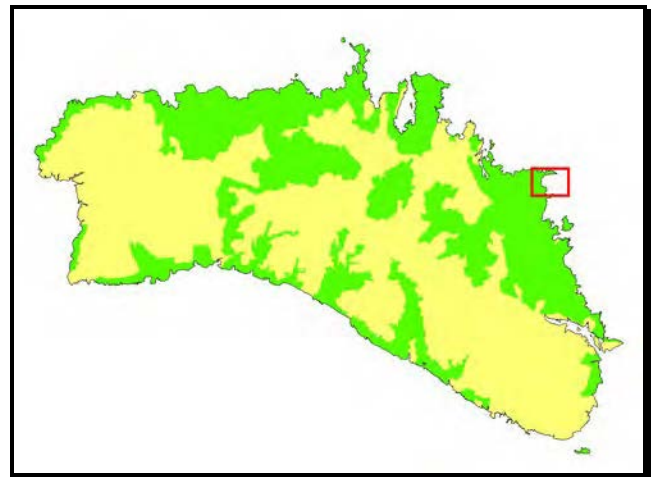
Fitxa 39

ARENAL DE MORELLA

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSIQUES:

Municipi: Maó.
Altres topònims: cala en Tortuga.
Àrees urbanes associades: no n'hi ha.
Accés: a peu pel Camí de Cavalls. Per exemple, des del punt en què aquest travessa la carretera Cf-1, poc abans d'arribar al far de Favàritx.
Orientació de la platja: est.
Superfície de platja: 2000 m².
Llargada de platja: 200 m.
Amplada mitjana de la platja: 11 m.
Grau de freqüentació de la platja: baix, en plena temporada. Presenta certa freqüentació nauticorecreativa.

Geologia de l'entorn: material del Carbonífer amb presència de dunes i material al·luvial.
Composició del sediment: presència de material sedimentari d'origen carbonatat orgànic (90%) amb molta presència de còdols arrodonits de mida inferior als 30 cm.
Espai natural protegit: inclosa dins el Parc Natural de l'Albufera des Grau, l'Àrea Natural d'Espècial Interès Me-6 i la Xarxa Natura 2000. La part marina també és dins el Parc Natural de l'Albufera des Grau i Xarxa Natura 2000.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus C (natural sense accés rodat).
Distància a l'estacionament: 1.600 metres des de la zona d'estacionament no ordenat de la vora de la carretera Cf-1 (de la Me-7 al far de Favàritx).
Servei de socorrisme: no n'hi ha.
Altres serveis: no n'hi ha.

ENTORN I PAISATGE

Aquesta àrea de la costa nord de Menorca (inclosa dins el Parc Natural de l'Albufera des Grau) proporciona un dels paisatges més singulars i espectaculars de l'illa. El Camí de Cavalls en aquest tram transcorre per un territori gairebé verge, amb un paisatge marcat per la geologia (un tipus de pissarres conegudes pels menorquins com llosella) i les condicions climàtiques extremes degudes al fort vent, però sobretot al fet que sigui unes de les zones amb menor precipitació de l'illa (devers 400 mm/any de mitjana).

El camí des de Favàritx arriba a la platja per la part nord de la cala per dalt una duna remuntant que té el seu origen a la platja veïna de Capifort. Aquest punt alterós ofereix unes bones vistes de la platja i de la zona humida que hi ha just darrere: la bassa de Morella. Aquesta és una llacuna prelitoral de 2,5 ha de superfície i poc profunda (màxim 1,2 m) formada per materials impermeables. Depèn totalment de les aigües d'escorrentia que hi arriben quan plou i, per tant, és una llacuna de caràcter semipermanent que s'arriba a eixugar els anys més secs.

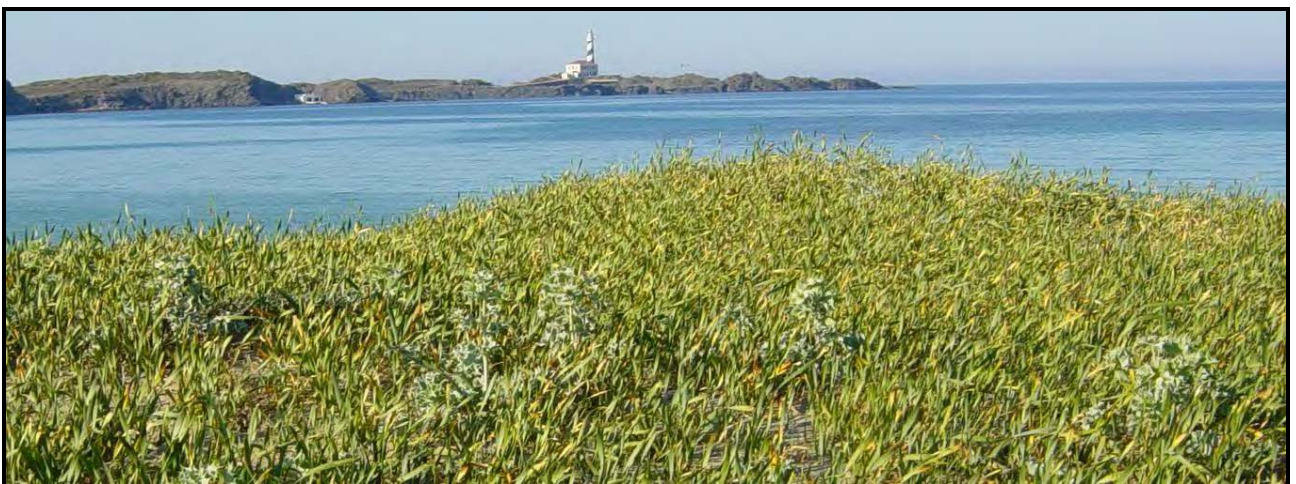

Cala Morella és una platja relativament llarga que té associades unes formes dunars davanteres en un estat de conservació òptim. Gràcies a la presència de la bassa, les dunes estan poblades de tamarells; un arbust que necessita certa humitat per viure. La platja presenta una franja estreta d'arena i la seva superfície és mixta i canviant de còdols i sediment arenós [\(vegeu foto adjacent\)](#).

PLANTES I VEGETACIÓ

És una de les platges d'extensió considerable que fins fa relativament poc temps tenia una baixa freqüentació humana. Aquest fet ha facilitat la bona conservació de la seva vegetació dunar.

La seva configuració, amb una inclinació pronunciada de la platja en direcció a la mar, fa que la vegetació més pionera, de primera línia, tengui poc espai per desenvolupar-se. Així i tot, són relativament freqüents plantes com l'espina-della (*Salsola kali*), el cent nusos de la mar (*Polygonum maritimum*) o *Suaeda spicata*. En canvi, les plantes més persistents que creixen just un poc més endins hi estan ben representades. Destaca la important comunitat de carc marí (*Eryngium maritimum*) i lliri de platja (*Pancreatium maritimum*), que formen una espessa catifa (vegeu foto anterior).

A la part nord de la platja tot seguit ja hi apareixen els tamarells (*Tamarix africana*), que envolten tota la llacuna de darrere la barra d'arena (vegeu foto adjacent). Més cap a migjorn, la platja continua en un extens arenal amb una vegetació rica en espècies. A la part davantera hi són presents aquestes mateixes que s'acaben de citar, però prest també hi apareixen plantes més llenyoses, que indiquen ja una certa estabilització de l'arena. Entre aquestes hi destaquen mates exemplars de camamil·la de

Menorca (*Santolina chamaecyparissus* subsp. *magonica*) acompanyada d'altres plantes d'arenal com el camot (*Scrophularia ramosissima*), la sivina (*Juniperus phoenicea*) o la sempreviva (*Helichrysum stoechas*).

ANIMALS

La riquesa faunística que es pot observar en aquesta platja és elevada gràcies a la presència de la bassa de Morella just al darrere (vegeu foto).

Per exemple, la tortuga d'aigua (*Emys orbicularis*), la granota verda (*Hyla meridionalis*) o alguns invertebrats com ara les libèl·lules són animals que depenen de l'aigua de la llacuna per viure. De fet, l'abundància de tortugues a la bassa sembla que podria ser l'origen del nom de la platja.

Des de la mateixa platja es poden veure, però sobretot sentir, algunes de les aus que freqüenten la bassa de Morella. Per exemple, aus aquàtiques com: la fotja (*Fulica atra*), el cullerot (*Anas clypeata*), el collblau (*Anas platyrhynchos*) o el soterí petit (*Tachybaptus ruficollis*). Des de la platja estant, també es pot sentir del cant d'algun petit ocell (passeriformes) que s'atansa a la bassa per beure aigua o per recuperar forces durant la migració anual.

DINS LA MAR

Aquesta cala, molt oberta i orientada a llevant, té el fons majoritàriament arenós, encara que algunes mates de posidònia creixen per la zona central (vegeu foto adjacent). L'arena és fina i blanca, com a les cales del sud, i la cala és poc profunda. És, per tant, un lloc ideal per al bany. És estrany que a les zones rocoses adjacents les algues del gènere *Cystoseira* no hi estiguin gaire ben representades, tal com passa a cales situades una mica més cap a llevant o cap a ponent, de característiques molt semblants. Les algues d'aquest grup són molt sensibles a la contaminació i, actualment, estan desapareixent de nombrosos llocs de la Mediterrània. En aquesta zona, la contaminació no sembla que sigui, però, un element present.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

A l'entorn de Morella i del cap de Favàritx hi ha nombrosos esculls i lloses dins la mar, amb escassa fondària d'aigua, la qual cosa ha provocat més d'un accident nàutic a mariners despiatats.